

เจอปัญหาแบบนี้อยู่หรือเปล่า ???

คน จน แก่ พึ่งการ อยู่ตามลำพัง ไม่มีลูกหลานดูแล

บ้าน เก่า ฟู ปลวกกิน

จะพังแหล่ไม่พังแหล่

จะล้มวันไหนก็ไม่รู้

หลังคาที่รั่ว ผนังไม่มี

หรือมีรูเต็มไปหมด

บันไดก็พัง ไม่มีประตู

หน้าต่าง ไม่ปลอดภัย

เอาเสียเลย

ห้องน้ำก็มีรื้ออบทิศ

บางทีก็ไม่ต้องไปง้อใช้ที่บ้านอื่น

อยากทำบ้านให้ดีกว่านี้

อยากเปลี่ยนหลังคาใหม่

เปลี่ยนฝาบ้านใหม่

อยากทำห้องน้ำดีๆ

อยากต่อเติมบ้าน

ให้พออยู่กันหลายๆ คน

แต่

ไม่มีตังค์

ทำก็ไม่ทีบาทหрок

แต่คนจน

เงินจะซื้อข้าวกินยังไม่มี

จะเอาที่ไหนมาทำบ้านได้

ในบ้านมีแต่ผู้หญิง คนแก่ ซ่อมไม่เป็น เงินจะไปจ้างเขาก็ไม่มี
จึง ...อยู่ไปอย่างนี้แหละ อยู่ไปก่อน จนกว่าบ้านมันจะพังลงมา
ถึงเวลานั้นค่อยว่ากัน

ถ้ามีคนมาช่วยเหลือจะทำไหม

เคยได้ยินชื่อ

“บ้านพอเพียงชนบท” ไหม ??

รู้ไหมว่า ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือครัวเรือนในชนบทที่ยากจน และด้วยโอกาส เต็มร้อยเรื่องที่ดินและที่อยู่อาศัย

รัฐบาลมีเงินสนับสนุนให้คนจนในชนบททำการซ่อมแซม ปรับปรุง ต่อเติม หรือสร้างบ้านใหม่แทนบ้านเดิมที่เก่า ผุพัง ไม่มีไฟฟ้าบ้าน ไม่มีประตู หน้าต่าง ไม่มีห้องน้ำ ฯลฯ ซึ่งดูแล้วอาจจะไม่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อให้สามารถอยู่อาศัยได้อย่างเหมาะสมตามสภาพ ที่เขาเรียกกันว่า...

“โครงการบ้านพอเพียงชนบท”

ซึ่งจะเป็นบ้านที่ทำให้คนในชุมชนได้ดูแล และช่วยเหลือกัน

“สร้างบ้าน สร้างความสูง สร้างความมั่นคง
พัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างมีศักดิ์ศรี มียุทธศาสตร์
ให้คนจนทั่วประเทศไทย โดยใช้บ้านพอเพียง”

ใครบ้าง ???

ที่จะเข้าร่วมโครงการบ้านพอเพียงได้

คนด้อยโอกาสที่ว่านี่ เป็นยังไง

ต้องจนขนาดไหน...อย่างฉันนี้ได้หรือเปล่า

บ้านผมผุพัง
ไม่มีเงินซ่อม
จะขอได้ไหมนะ

- เดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย
- บ้านเก่า ทรุดโทรม
- คนยากจน รายได้น้อย
- ครอบครัวขยายหรืออยู่กันหลายคน
- ผู้สูงอายุ พิการ
- ประสบปัญหาถูกไล่รื้อในชนบท
- ประสบภัยพิบัติ
- ที่อยู่อาศัยได้รับความเสียหาย
- บ้านอยู่ในที่ดินของตัวเอง หากอยู่ในที่ดินคนอื่นต้องมีหนังสือยินยอม

แต่ไม่ใช่จะมาบอกว่าฉันจน แล้วจะได้ทุกคนนะ

ใจเย็นๆ
รอก่อนนะครับ

เขาจะมีกระบวนการขั้นตอนในการคัดเลือกที่เป็นที่รับรู้กันหลายฝ่าย
ซึ่งมีหลายหน่วยงาน หลายคนเข้ามาเกี่ยวข้อง

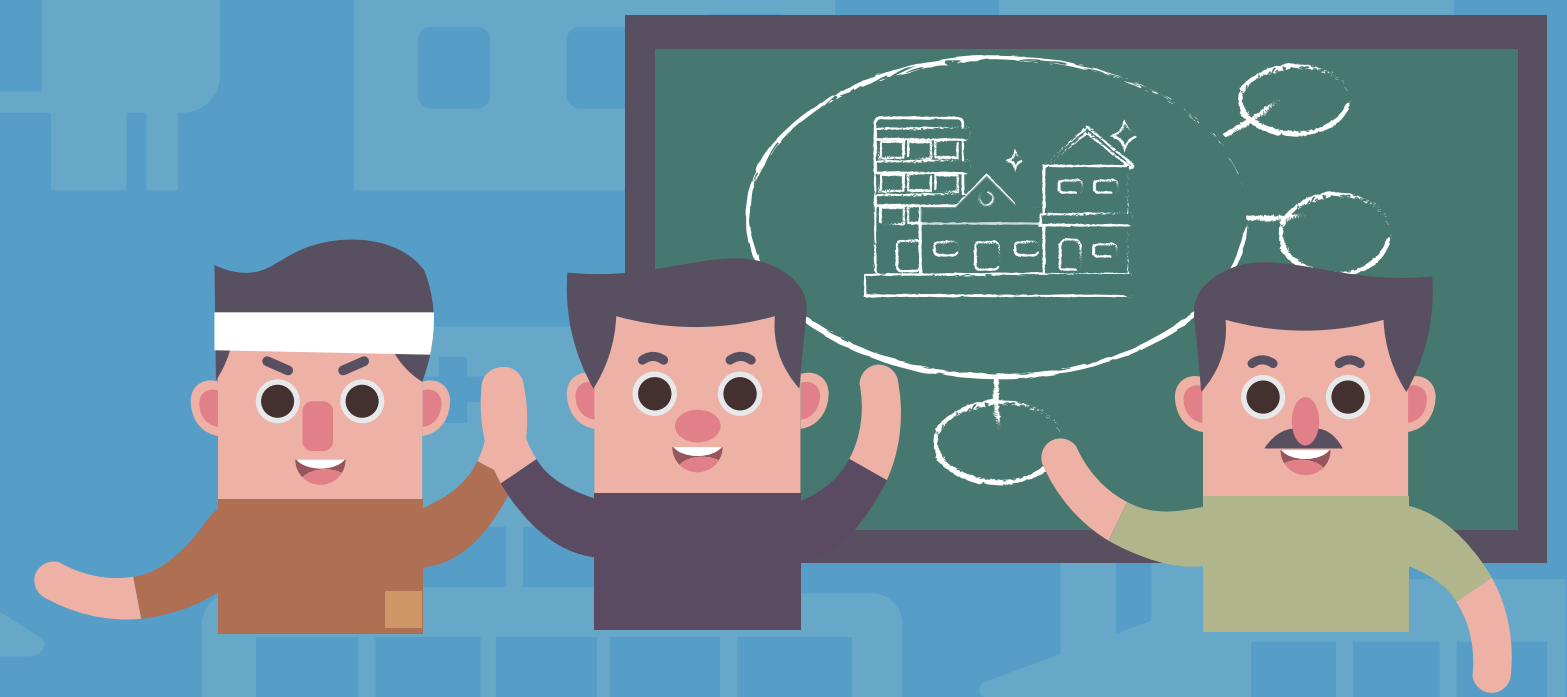

เพื่อให้มั่นใจและเป็นที่ยอมรับร่วมกันว่าได้ช่วยเหลือคนที่เหมาะสมจริงๆ
และคนในชุมชนต้องมีส่วนร่วมด้วยจึงจะทำ **“บ้านพอเพียง”** สำเร็จได้

แล้วเค้าทำยังไงกัน ???

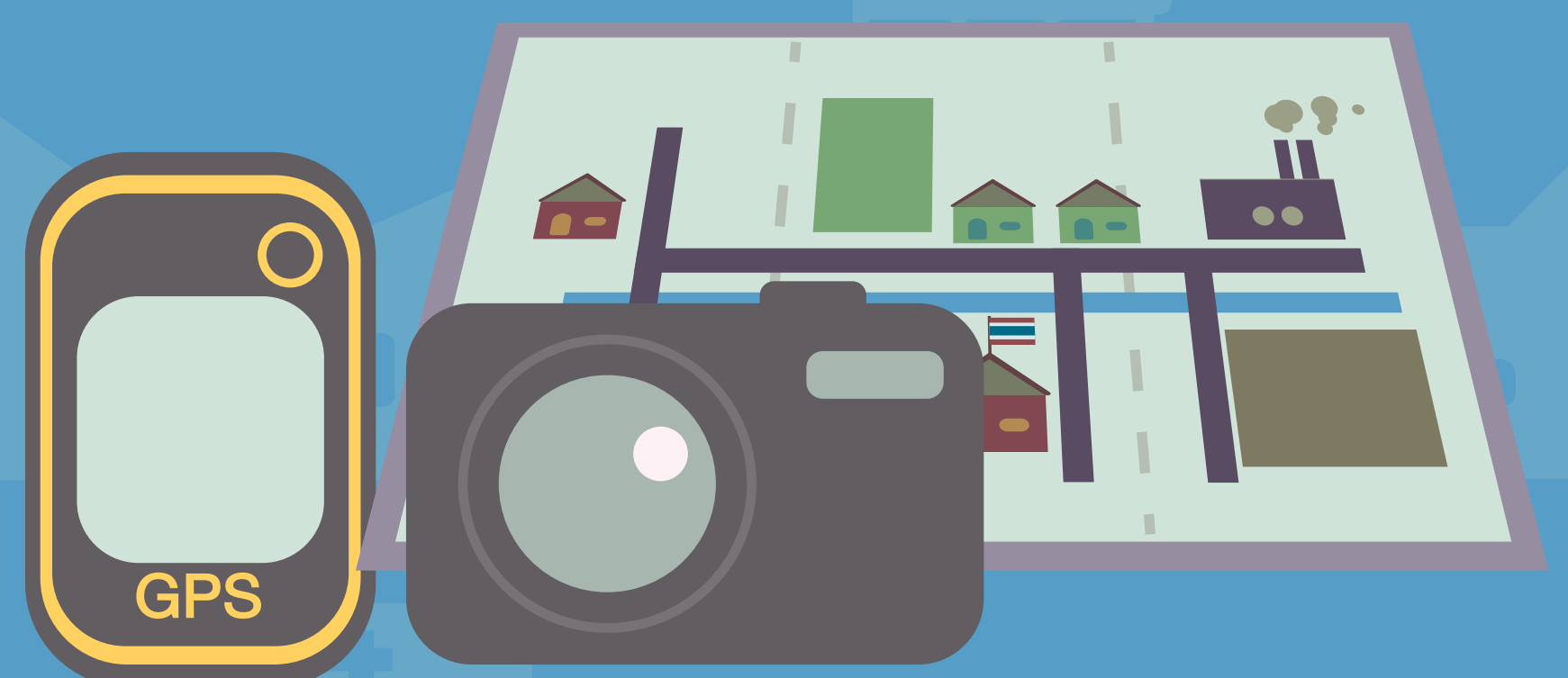

เปิดเวทีทำความเข้าใจ
โครงการในระดับตำบล
เพื่อให้ทุกๆ ฝ่ายได้รับรู้
อย่างทั่วถึง เกี่ยวกับแนวทาง
การแก้ไขปัญหาร่วมกัน

สำรวจข้อมูลผู้เดือดร้อน
ทั้งตำบลร่วมกันเพื่อให้แน่ใจว่า
ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

จัดตั้งคณะทำงานระดับตำบล
ที่มาจากหลายฝ่าย (เช่น อบต.
หรือเทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
ตัวแทนประเด็นสภาองค์กรชุมชน
สวัสดิการชุมชน ที่ดิน ที่อยู่อาศัย
คนในชุมชน และ หน่วยงานอื่นๆ
ที่อยู่ในพื้นที่)

ประชาคมรับรองข้อมูลผู้เดือดร้อน
รายหมู่บ้านและแผนงานระดับตำบล

ร่วมด้วยช่วยกัน

วิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดเกณฑ์
ผู้เดือดร้อน จัดทำแผนดำเนินการ
แก้ปัญหาคือเรื่อง จัดทำรายละเอียด
วัสดุอุปกรณ์ในการซ่อมหรือสร้างบ้าน

ประสานหน่วยงาน
อบต./เทศบาล บริษัท ร้านค้า
สถาบันการศึกษา
สนับสนุนการซ่อม สร้างบ้าน
ทั้งด้านแรงงานและงบประมาณ

ไม่จ่ายเป็นเงินสดให้เจ้าของบ้าน
แต่จะซื้อวัสดุก่อสร้างให้
ตามที่ช่างคำนวณมา

“เป็นโครงการที่นำไปสู่การฟื้นฟูวิถีดั้งเดิมของชุมชน
การสร้างบ้านสักหลังหนึ่งหลังเป็นการลงแขกกัน
ใครมีอะไรก็เอามาช่วยเหลือกัน มีของเอามาช่วย มีแรงเอามา
มีวัสดุก่อสร้าง หรือมีกับข้าวก็เอามากินด้วยกัน”

คนนครศรีธรรมราชไม่ทิ้งกัน : บูรณาการทำให้เงินน้อย กลายเป็นเงินมาก

หากเป็นคนทั่วไปไปทำบ้านหลังหนึ่งใช้เงิน
หลายแสน หรืออาจจะเป็นหลักล้าน

หลักล้านเลย
หรอ??????

แต่สำหรับบ้านพอเพียงชนบท แรกก่อน พอช. มีงบให้
18,000 บาทต่อหลัง และเพิ่มให้เป็น 19,000 บาท ต่อหลัง ในปี
2562 แต่ให้จัดสรรกันตามความจำเป็นที่ต้องใช้

บ้านที่ต้องซ่อมมากเอาไปมาก บ้านไหนซ่อมน้อยเอาไปน้อย

เช่น บ้านพอเพียงในจังหวัดนครศรีธรรมราช ค่าใช้จ่ายต่อหลังอยู่ที่
8,000 – 22,500 บาท ยกเว้นบ้านที่สร้างใหม่ 1 หลัง ใช้เงินประมาณ
100,000 บาท เป็นค่าวัสดุอุปกรณ์ในการซ่อม – สร้างบ้าน
ค่าแรงไม่มี เจ้าของบ้านและช่างในชุมชนช่วยกันทำ

งบที่ได้รับจาก พอช. ไม่ถึงสองหมื่น

แล้วเอาเงินที่ไหนมาทำบ้าน
หลังละเป็นแสน????

ที่ตำบลนาแว ธนาคารชุมชน กองทุนสวัสดิการ ร่วมสมทบเงิน
200,000 บาท ทำให้มีเงินซ่อมบ้านเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

เมืองทุ่งสง ประสาน สร้างความร่วมมือในการทำงานร่วมกับเทศบาล
กองทุนสวัสดิการชุมชน คณะทำงานบ้านมั่นคง ห้างร้าน เอกชน
ผู้มีจิตศรัทธา เกิดการระดมทุนภายในเมือง 244,796 บาท
เมื่อรวมกับงบที่ได้รับจาก พอช. 31 หลัง จำนวนเงิน 550,000 บาท
ทำให้มีเงินทำบ้านเกือบ 800,000 บาท เพิ่มมากขึ้นเกือบครึ่ง
ช่วยไปทำบ้านอื่นที่ไม่ได้รับงบได้อีกด้วย

เปลี่ยนบ้านเก่าเป็นบ้านใหม่ที่แข็งแรงกว่าเดิม

พิสมัย กันหุด ชาวอำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่

มีอาชีพทำไร่ข้าวโพด และทำนา ยากจน มีลูกสาวพิการที่ต้องดูแล

“ทำงาน ก็ต้องไปคน อยู่บ้านกับลูกคน”

บ้านไม้ไผ่ทึบสูง อยู่บ้านหลังนี้มาตั้งแต่เกิด จนตอนนี้อายุ 40 ปีแล้ว
บ้านมันก็ไม่ค่อยดี ทรุดโทรมมาก ใกล้เคียง

กระบวนการทำงาน มีทุน
มีงบมาช่วยเหลือ
ในการสร้างบ้าน
อบต. กำนันบอก
ชาวบ้านให้มาช่วยกัน
รื้อบ้าน สร้างบ้านใหม่
บางคนเอาไม้มาช่วย

พอทำแล้ว ก็ดีหน้าฝนไม่รั่ว ทุกทีฝนจะรั่ว เมื่อก่อนประตูก็ไม่ดี แค่อัดไว้
แต่เดี๋ยวนี้ใส่กลอนได้อย่างสบาย

“ดีที่มีงบมาช่วยเหลือคนที่ขาดแคลน”

“บ้านพอเพียงกับความเพียงพอ คนในชุมชนได้ดูแลกันและกัน
มีความเอื้อเพื่อช่วยเหลือกันและกัน ใช้ภูมิปัญญาพินิจกำลัง
นำพาชุมชนท้องถิ่น สู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน”

ความสำเร็จของบ้านพอเพียงที่ จ.อ่างทอง

นางเอี่ยมพร มาเมือง ชาวตำบลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษไชยชาญ จังหวัดอ่างทอง อายุ 61 ปี อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันถึง 7 คน อยู่ในวัยแรงงาน 2 คนคือลูกชายและลูกสะใภ้ มีอาชีพขายพวงมาลัย ที่เหลือเป็นผู้สูงอายุ และเด็กอายุ 2 เดือน - 8 ขวบ

สภาพเดิมเป็นบ้านไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูงเก่าๆ ไม่มีความมั่นคงและปลอดภัย ด้วยอยู่ติดกับถนนและที่บ้านมีเด็กเล็กหลายคน

ก่อนปรับปรุง

หลังปรับปรุง

แต่เมื่อได้รับการซ่อมแซม/ต่อเติม จากสภาพเดิมมาเป็นบ้านที่มั่นคงแน่นอนหา มิดชิดมีความปลอดภัยสำหรับเด็กๆ ตัวนางเอี่ยมพรจึงออกไปช่วย ลูกชายขายพวงมาลัยได้อีกแรงหนึ่ง

“เมื่อมีบ้านที่ปลอดภัยแล้วทำให้เรามั่นใจ

ออกไปประกอบอาชีพมีรายได้เข้ามาช่วยเหลือครอบครัว”

จากการทำบ้านพอเพียงที่นี่ ทำให้คนในชุมชนมีความสามัคคี
เอื้ออาทรกันมากขึ้น มีการช่วยเหลือในการซ่อมแซมบ้าน
เกิดการจัดตั้งกองทุนบ้านพอเพียงชนบท เพื่อเป็นการช่วยเหลือ
ผู้เดือดร้อนรายอื่นๆ ต่อไป

ก่อนและหลังทำบ้านพอเพียง ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

บ้านนายจรูญ ช่วยพูน ตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

นายต้น มีมล บ้านทรัพย์ไพรวัลย์ ตำบลน้ำเลา อำเภอร่องควาง
จังหวัดแพร่ เป็นผู้พิการทางการเคลื่อนไหว ปรับปรุงห้องน้ำ ฝาบ้าน
และหลังคา งบประมาณสนับสนุน 30,000 บาท (ไม่ต้องส่งคืนกองทุน)

นายพิน ศักดิ์สูง ผู้พิการในเขตเทศบาลตำบลทุ่งสง สมาชิกในบ้าน 3 คน
งบประมาณในการก่อสร้างรวม 79,652 บาท
ได้รับจากโครงการบ้านพอเพียง 49,652 บาท
(เกลี่ยจากสมาชิกรายอื่นที่ใช้เงินไม่ถึง 18,000 บาท)
และได้รับสมทบจากผู้มีจิตศรัทธา 30,000 บาท

ก่อนและหลังทำบ้านพอเพียง

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (2)

นางสาวมาลา มณีจร บ้านน้ำเลาเหนือ ตำบลน้ำเลา อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ ผู้ยากไร้ และพิการหู/ ตา ปรับปรุงรื้อบ้านและโครงสร้างให้แข็งแรงงบประมาณสนับสนุน 30,000 บาท (ไม่ต้องส่งคืนกองทุน)

การสร้างบ้านใหม่ให้อัยวงศ์ เกตุแก้ว ตำบลป่าไผ่ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน
อัยวงศ์อยู่กัน 2 คนตายาย สภาพเป็นบ้านไม้ไฟสับฟาก
เมื่อรื้อมาแล้วพบว่าบ้านผุทั้งหลัง จึงต้องสร้างบ้านเป็นบ้านปูนขนาด 3 x 3
เมตร ใช้งบประมาณโครงการบ้านพอเพียงชนบท 18,000 บาท เทศบาลสมทบ
7,169 บาท ชาวบ้าน ทหาร นักศึกษา ช่วยลงแรงปลูกสร้างบ้าน

การปรับปรุงบ้านนายวงศ์ เกตุแก้ว

ยังมีอีกหลายบ้านที่เดือดร้อน ไม่ได้รับงบนี้ จะทำอย่างไร

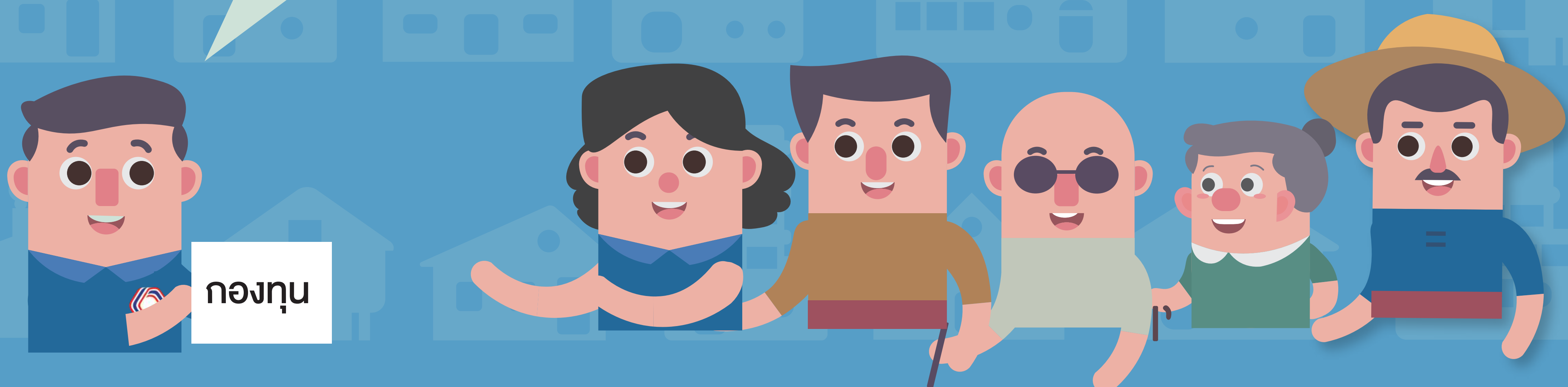
ตำบลหนึ่งๆ ได้รับงบทำบ้านพอเพียงไม่กี่หลัง แต่ยังมีอีกหลายหลังที่ยากจน
บ้านทรุดโทรมเหมือนกัน มี 2 แนวทางใหญ่ๆ ที่พอจะช่วยเหลือกันได้

1. ระหว่างทำบ้านพอเพียงก็สร้างทุนไปด้วย เช่น

จัดตั้งกองทุนที่อยู่อาศัยตำบล วางเกณฑ์กติกาการผ่อนชำระเงินคืน
เพื่อทำให้กองทุนยั่งยืน มีเงินหมุนเวียนให้คนอื่นที่ยังไม่ได้รับงบได้มีเงินทำบ้าน
โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน

เรามาตั้งกองทุนกันดีกว่าครับ

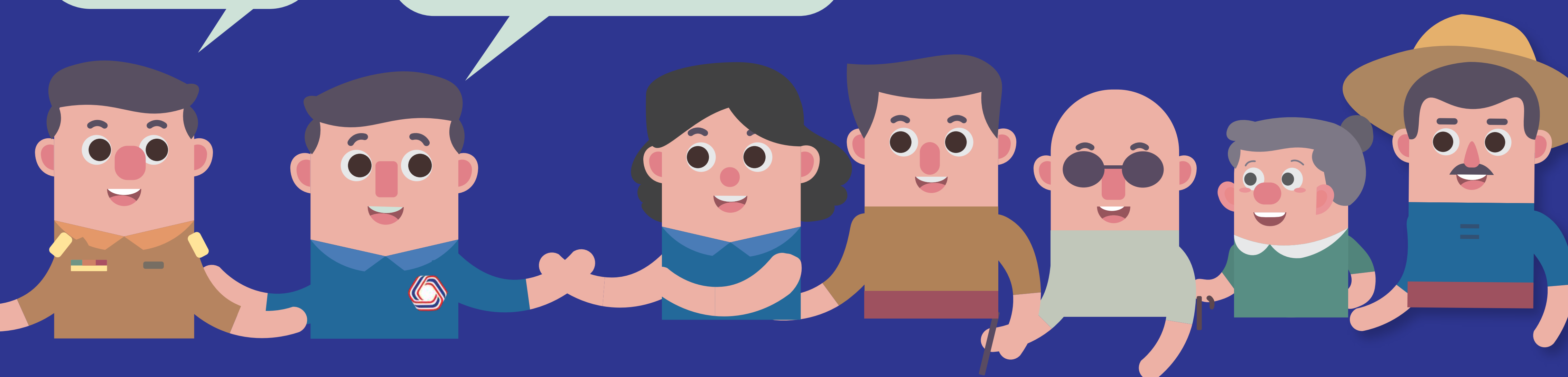

- คนที่ส่งคืนได้ ก็ต้องส่งคืนกองทุนครึ่งหนึ่ง หรือคืนเต็ม 100 %
- คนที่ยากไร้ จนจริงๆ หาเช้ากินค่ำ ส่งคืนไม่ไหว เราให้เปล่า ไม่เอาคืน

2. ประสานส่งต่อให้หน่วยงานอื่นเข้าช่วยเหลือ ดำเนินการต่อ เช่น

ไว้เป็นหน้าที่ผม
เองครับ

ผมประสานงานกับหน่วยงาน
ให้มาช่วยเหลือแล้วครับ

อบต. เทศบาล หรือ พมจ. (พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด)
ก็มีงบประมาณช่วยเหลือผู้ยากไร้ คนพิการ คนด้อยโอกาสอยู่แล้ว